

Drama in het zuidwesten

Vrijwel iedere platbodemeiler ten zuiden van het IJsselmeer kent haar: die groene snelle skûts. Ze wordt ook wel omschreven als 'dat tjalkje met die buitenboordmotor aan het roer'. Eigenlijk mag het geen skûtsje genoemd worden, omdat ze in 1912 niet in Friesland maar in Veenendam bij de firma Wolthuis gebouwd is. Dat snelle en die buitenboordmotor kloppen wel, de combinatie van een goed schip en een prima bemanning hebben er de afgelopen jaren voor gezorgd dat de ronde om Tiengemeten, de Schipperbitterrace en de bietentocht meerdere eerste plaatsen opleverden.

Met de afmetingen van 19,86 m bij 4,12 m en een tonnenmaat van 56.665 ton zou het wel een van de grootste skûtsen geweest zijn. De buitenboordmotor is een overblijfsel uit de beginperiode van de stichting. Door te weinig financiële middelen en een schroefas (er heeft nooit een motor ingestaan) was dit noodzaak om toch de haven in en uit te kunnen varen. Voor de rest ging het natuurlijk alleen om het zeilen. Een ingebouwde diesel staat overigens wel op het verlanglijstje, zodat het IJsselmeer en de Wadden ook tot het vaargebied kunnen gaan behoren.

AAN HET WERK

Eigenlijk is het begin van het verhaal als dat van zo velen: besmet geraakt door het meezeilen op een skûtsje en dromend van een eigen schip. Op een dag zagen we een woonark met een grote houten opbouw achter de Vier leeuwenbrug in Rotterdam liggen en dachten een skûts te hebben ontdekt. Bij de notaris bleek echter anders, maar dat hield ons niet tegen.

We begonnen al snel met slopen, totdat we een leeg schip hadden, bestaande uit: een dek, een den, een mastkoker, een pick-schot, twee versleten zwaardlieren en een schippersroefje. Omdat het geheel in behoorlijk goede staat verkeerde (het casco stond van binnen netjes in het vet), besloten we het schip zo origineel mogelijk op te bouwen. Nadat we diverse onderdelen hadden ver-

vangen - waaronder het potdeksel - en de luikenkap hadden geplaatst, gingen we op jacht naar zeilen. In Sneek kochten we een grootzeil met S V als zeilteken en een fok (na een seizoen werd de V verwijderd, maar is de S van Stormvogel blijven staan) en later ook de mast. In Harlingen bestelden we zwaarden en een giek, in Assen vonden we een oud roer en een nieuw eiken helmhout en via via haalden we ergens een tonnetje voor op de helmhout. Een hele klus om alles bij elkaar te halen, maar ook om het te monteren.

DE EERSTE ZEILTOCHT

Toen alles eindelijk op zijn plaats zat, konden we gaan. Op de bbm (20 pk Mercury) voeren we de haven van Numansdorp uit. De zeilen gingen omhoog, het zwaard erin, volvallen over bakboord en halve wind ging het richting Moerdijk. Voor iedereen aan boord is er een nieuwe dimensie aan hun rijke varensbestaan toegevoegd. Allen waren binnenschippers, maar niemand had ooit zelf met zo'n schip gevaren. Ter hoogte van Klundert was de eerste overstag manoeuvre. Geen onbekend fenomeen, maar toch anders dan met een 16m² of een Aloa 27 waarmee we onze zeilervaring op Loosdrecht en het IJsselmeer tot dan toe hadden opgebouwd. Fok los!!!

